

Некаторыя пытанні калгаснага будаўніцтва ў Беларусі

Н. ПАТОЛІЧЭУ,
сакратар ЦК КП(б) Беларусі

У выніку велізарнай дапамогі партыі і ўрада, бацькоўскіх клопатаў таварыша Сталіна аб беларускім народзе сельская гаспадарка Беларусі — калгасы, соўгасы, машынна-трактарныя станцыі, ушчэнт разбудаваныя нямецка-фашысцкімі захопнікамі, хутка аднаўляюцца і развіваюцца. Адноўлены пасеўныя плошчы па асноўных зерневых і тэхнічных культурах, асвойваюцца новыя тэхнічныя культуры. Значна павялічана колькасць МТС, трактараў і сельскагаспадарчых машын, расце грамадская гаспадарка калгасаў.

Сельская гаспадарка Беларусі мае велізарныя перспектывы ў справе расшырэння пасеўных плошчаў і асабліва тэхнічных культур, павышэння ўраджайнасці, развіцця жывёлагадоўлі, усебаковага развіцця грамадскай гаспадаркі калгасаў. Працоўныя рэспублікі, абапіраючыся на штодзённую дапамогу і клопаты партыі, прыкладаюць многа намаганняў для яе далейшага ўздыму, для ўмацавання калгасаў.

У 1950 годзе ў беларускай рэспубліцы праведзены два найбольш буйныя мерапрыемствы, якія яшчэ раз раскрываюць перспектывы развіцця сельскай гаспадаркі. Гэта — узмацаванне калектывізацыі сялянскіх гаспадарак Брэсцкай, Віцебскай, Магілёўскай, Мінскай, Пінскай і Полацкай абласцей і ўзбуйненне калгасаў у Віцебскай, Гомельскай, Мінскай, Магілёўскай, Пінскай і Брэсцкай абласцях.

Перад партыйнымі арганізацыямі ў рэспубліцы ўсталяваўся адказны заданне — дапамагчы працоўным сялянам у заходніх абласцях у пераходзе на шлях калгасаў. Выпрабуючы пераходы ў кіраўніцтве маладымі калгасамі, партарганізацыя Беларусі і разгарнула неабходную арганізатарскую і палітычную работу ў гэтых абласцях таго, што калектывізацыя сялянскіх гаспадарак ва ўказаных абласцях паспяхова завяршаецца. Пераканаўшыся ў перавагах калгаснага ладу, працоўныя сяляне цвёрда сталі на шлях калектывізацыі, актыўна ўдзельнічаюць у будаўніцтве маладых калгасаў, у іх умацаванні.

Другое важнае мерапрыемства, праведзенае ў гэтым годзе, — узбуйненне калгасаў. Як вядома, у Беларусі пераважалі ў большасці дробныя сельскагаспадарчыя арцелі, што сур'ёзна стрымлівала іх развіццё, рост грамадскай гаспадаркі, уздым прадукцыйнасці працы, прымяненне перадавой сельскагаспадарчай тэхнікі. Дастаткова сказаць, што сярэдні размер калгаса па пахаці не перавышаў 398 гектараў, па ліку працаздольных — 111 чалавек, па колькасці двараў — 78. Адсюль вынікае, што праведзеная партыйнай арганізацыяй работа па ўзбуйненню калгасаў для Беларусі мела асабае значэнне.

З поўным тэкстам дакумента можна азнаёміцца ў бібліятэцы